

Wordt omkijken de toekomst?

In de lente kijk ik altijd weer uit naar de eerstvolgende vlindertrip. Wat zal er dit seizoen allemaal aan mijn ogen voorbijfladderen? Blijft de vlinderstand in Nederland net als afgelopen jaar zich verbeteren?

Het is moeilijk te voorspellen wat de toekomst op vlindergebied gaat bieden. Overal en vooral in Nederland moeten we zo langzamerhand eens leren zuinig te zijn op wat we aan natuur en de bijbehorende vlinders hebben. Vlinders geven door hun aan- en afwezigheid precies aan hoe het met het welzijn van de natuur is gesteld. We moeten er niet aan denken, maar wellicht gaat het waarnemen van een vlinder in de nabije toekomst echt een bijzondere gebeurtenis worden. Ik mag zo niet denken! Nog steeds valt er volop te genieten in ons land als het vlinderseizoen is aangebroken. En als ik een bepaalde vlindersoort zoek, dan weet ik hem meestal ook te vinden, desnoods in een zuidelijk land op een van mijn vakantie-uitstapjes. Of moeten we als vlinderliefhebber er toch steeds meer moeite voor doen en er verder voor reizen? Er valt toch genoeg waar te nemen, te ontdekken en te fotograferen wanneer je zo'n 'talrijk' gebied ontdekt?

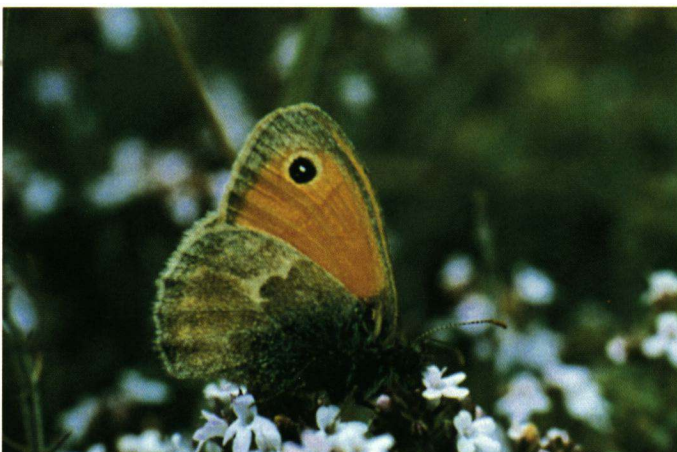
Zomaar weggelopen uit zo'n paradijs met vliegende juweeltjes is altijd weer moeilijk. Ik kan het daarom - omdat ik bang ben iets te zullen missen - niet laten om telkens even om te kijken. Altijd denk ik dan op de plek waar ik

Bruin zandoogje.

net nog was een onbekend blauwtje te zien of een dikkopje of meer vlinders. Schoot daar net niet die zeldzame grote ijsvogelvlinder weg tussen de bomen? Altijd alleen maar als ik omkijk. Zo'n gevoel zoals Liesbeth List en Ramses Shaffy hebben met hun liedje "Het gras zal altijd groener zijn aan de andere kant van de heuvel". Bij het vooruitkijken overkomt mij dat zelden. Hoewel er niets zo leuk is als vooruitkijken bij het bedenken en plannen van een vlinderexcursie. Het doorkijken van een gids of boek over vlinders maakt mij altijd weer zeer enthousiast om er op uit te trekken, in de verwachting de vlinders ook daadwerkelijk in het aangegeven leefgebied in groten getale te zien vliegen. Maar helaas is dat niet altijd het geval. Blij ben ik al met een of enkele exemplaren.

Wat 'zie' ik dan toch elke keer als ik omkijk door middel van de gidsen en boeken van meer dan vijftig jaar oud? Ik zie teksten als "Wat de mus is onder de vogels, is het hooibeestje onder de vlinders.", "...nog nooit zoveel grote vossen gezien als in de kersenboomgaarden van de Betuwe.", "Wandelen langs wegbermen en spoordijken maakt dat honderden bruine zandoogjes en hooibeestjes a.h.w. opwolken." of "Boven de hei vlogen duizenden blauwtjes." Vlinderwaarnemingen in Nederland die vandaag de dag nauwelijks meer voor te stellen zijn. Af en toe wat meer omkijken leert ons en doet ons beseffen dat we zeer voorzichtig met onze schaarse natuur om moeten gaan. En wie weet levert het weer het vlinderbeeld op van de toekomst.

Hooibeestje.